

LITERATURA

EL DIA DE L'INCIDENT, D'ISIDRE GRAU

19 ENERO, 2016 | OCTAVIFRANCH | DEJA UN COMENTARIO

Som davant d'un recull de contes per a adults del mestre i prestigiós escriptor de narrativa en català **Isidre Grau** (Cerdanyola del Vallès, 1945), guanyador de gairebé tots els premis literaris del nostre país, tot començant pel **Sant Jordi** (*Els colors de l'aigua*, 1985).

Vaig tenir la sort de gaudir-lo com a professor de conte, dues vegades, tant a la desapareguda i maulurada Aula de Lletres com a la vigent i flamant **Escola de l'Ateneu Barcelonès**. I no només vaig aprendre'n les tècniques d'escriptura necessàries per poder entomar l'escriptura d'un conte en condicions dignes, sinó que a més vaig descobrir un munt de narradors breus (**Mrozek**, **Cortázar**, **Monteiro**, **Hemingway**) que van provocar que un servidor esdevingués un millor lector i, sobretot, perso-

na a nivell tant literari com lingüístic.

Ja havia llegit altres llibres del grandíssim **Isidre Grau**, sobretot novel·les. En recordo una especialment: *La vida escrita*, en què dos bessons inicien l'aventura a la recerca del seus pares biològics, atès que la seva mare va ser violada per tres brigades internacionals durant la Guerra Civil espanyola. Però de contes, no en recordo haver llegit cap altre abans.

M'esperava el que he trobat en aquest llibre: relats llargs sobre la condició humana, amb un tractament exquisit dels punts de vista i, sobretot, dels sentiments ocults dels seus protagonistes. Però m'ha sorprès, encara més, molt positivament el domini dels diàlegs i dels soliloquis, així com l'ús tant de la primera persona (tant directament com indirecta) com de la segona, cosa ben infreqüent al panorama literari en general.

De tots els contes que formen el recull en destacarem els següents:

Ella va dir no

Escrit en primera persona femenina, aquest conte ens explica el patiment que va sofrir la seva protagonista durant la festa d'aniversari sorpresa muntada pel seu marit pels seu cinquanta-unè aniversari, quan ella ja l'havia avisat que no volia cap celebració multitudinària. Però si vols brou, un parell de tasses! Des de la perspectiva d'aquesta dona que només vol la tranquil·litat amorosa del seu home, descobrim tots els draps bruts de la família transversal de la protagonista, amigues i companys de feina inclosos. El personatge de la tia, és a dir la veu del seny i del classicisme tòpic, és tan inquietant com colpidor, atès que per desgràcia tots tenim al nostre entorn algú tan manipulador que l'únic que

fa és viure la vida dels altres, perquè no en té de pròpia.

Doble atac

Ens parla de la infantesa traumàtica d'un nen introvertit i extraprotegit per la seva mare, el qual té una relació d'amistat molt singular amb un nen dels de la colla dels trapelles, per dir-ho d'una manera suau. Finalment, descobrim que tot aquell tarannà que mostrava la criatura de petit estava més que justificat atès que és homosexual, i avui en dia, ja de gran, continua buscant aquell perfil, el d'aquell amic que li va ensenyar totes les coses bones, per a ell, de la vida.

Aniversari imprevist

Un ancià i mediocre escriptor intenta viure la vida del seu personatge principal, l'heroi perfecte que ell sempre hauria volgut ser. Mentrestant, s'enamora de la seva assistent perquè és veritablement la qui li ofereix una finestra versemblant i pragmàtica davant la solitària vida que li ha tocat malviure, per molt que s'entesti a esdevenir el protagonista dels seus escrits.

El que queda del somni

En aquest cas, som davant una història d'amor prohibit, entre una dona casada i un home cultíssim i il·lusòriament creient en l'Amor. La pintura, la literatura i la música (com a tot el llibre, de fet) formen un magma encomanadís que et fa transitar pel sexe que comparteixen aquests amants furtius, on la hipocresia i la covardia són el pal de paller de l'obra. L'enyorança de la perfecció d'allò que té data de caducitat esdevé un clima traumàtic per al lector, que l'atrapa i li deixa un regust en forma de clatellada al voraviu del qual no se'n recuperarà tan fàcilment.

Un personatge real

Un escriptor fugaç d'un sol èxit descobreix que la vida d'un avi solitari és la història del *best-seller* que sempre havia somiat escriure. I se'n aprofita, fins a extrems gens ètics i totalment execrables. Totes les tipologies d'escriptors són presents al relat, quina més esgarrifosa i menyspreable, la qual cosa es va repetint a tota aquesta obra.

Una pel·lícula índia

És el conte més simple de tot el llibre, però a l'hora el més sincer i directe. Una enganyifa literària que funciona, a la perfecció, com un acudit llarg dels bons o com un anunci dels genials o com un curtmetratge dels directors que demà passat seran estrelles a Berlín o Venècia. El rellotge literari d'aquest relat sempre és a l'hora, però perquè el seu autor ho ha volgut així.

Amb la vida als ulls

Tornem al creador que s'aïlla per tancar la seva tesina, cosa que fan molts escriptors reconeguts, i fins i tot alguns que han guanyat tots i cadascun dels premis de debò del nostre país. Però aquest aïllament té com a resultat tot el contrari, però tot, del que s'esperava el seu protagonista. La ironia del que no en sap més, per més que s'hi entesti.

I fins aquí la radiografia literària dels millors contes de *El dia de l'incident* de n'Isidre Grau, una bona i moderna manera de conèixer i recordar una de les millors veus narratives en la nostra llengua de finals del segle XX i principis d el XXI. Tant de bo es faci justícia i guanyi el **Ramon Llull**, la cirereta que es mereix de totes-totes.